

han måske ligger alene om natten, kan få en tanke om, at der måske kunne være en lille bitte ulempe ved det her? Eller er det kun halleluja og fordele, som den danske regering kan se?

Og så vil jeg godt spørge: Hvis det nu er sådan, hvordan kunne statsministeren så være med til at formulere det nationale kompromis i 1992, hvor vi faktisk skal stå uden for ØMU'en? Han må da have gjort frygtelig vold på sig selv. Han må da have haft nogle frygtelige samvittighedskvaler, i betragtning af at der slet ikke er nogen fordele ved at stå udenfor, i betragtning af at der kun er ulemper ved at stå udenfor. Det vil jeg godt have et svar på.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Først til hr. Frank Dahlgaard om revalueringen: Man kan heller ikke revaluere, hvis man går over til den fælles valuta, men det mener jeg også er en fordel. Hvem i alverden skulle argumentere for at revaluere den danske krone i dag? Det ville være helt forkert. Det ville skade vores konkurrenceevne, og det ville efter min opfattelse ikke være hverken på sin plads eller fornuftigt for beskæftigelsen i øvrigt. Det ville jeg mene ville være helt forkert.

Nej, jeg tror, det er sådan, som vi nu har 7 års bevis for, at det er den faste kronekurs, hvor vi har sagt, at vi devaluerer ikke og vi revaluerer heller ikke, vi holder en fast kronekurs, at det er den, der sammen med regeringens økonomiske politik og ikke mindst en flittig dansk befolkning har skabt grundlaget for så god en beskæftigelsesfremgang som den, vi har.

Vi har, som jeg sagde det før, afhandlet diskussionen om, hvorvidt kronekursændringer er en fordel eller det modsatte for Danmark. Det er ikke en fordel for Danmark. Det har det ikke været de sidste 17 år. Den diskussion er uddebatteret.

Til hr. Egil Møller, der spørger, hvad det kan koste:

Jeg kan nævne en refleksion – nu kommer selve den omfattende rapport om ret kort tid, men jeg kan nævne, at der over for omkostningerne ved at gå over til den fælles valuta skal modregnes de sparede udgifter, mange, mange virksomheder har, når det gælder forsikringspræmier for at dække sig ind mod valutakursrisici, altså at andres landes valutaer ændrer værdi i forhold til den danske krone.

Og hvis jeg husker ret – men tag det nu, som det er lige nu i min erindring – så er de vundne besparelser ved, at virksomhederne ikke behø-

ver at forsikre sig så meget, som de er nødt til i dag, mod valutakurssvingninger og dermed forringelse af konkurrenceevnen, så er disse besparelser, disse vundne gevinster, større end de omkostninger, som vi har ved overgang til euroen. Men lad os kigge på det, når rapporten kommer.

Endelig til hr. Holger K. Nielsen: Verden ser anderledes ud i dag end i 1992. I dag er euroen en realitet med 11 lande, der er gået sammen, og som tegner over halvdelen af Danmarks samlede eksport. I dag har vi en brølende international økonomi, der har vist masser af eksempler på, at valutaspekulation kan falde over også et lille land med meget, meget kort varsel. Se til Sverige f.eks.! Det er forskellen.

Frank Dahlgaard (UP):

Det er jo lidt tankevækkende, at når statsministeren bliver bedt om ganske kort at komme med, hvad der er ulemper og betænkeligheder ved at afskaffe den danske krone, så får vi en snak om fordelene.

Men når statsministeren siger, at kronekursændringer ikke er en fordel for Danmark, så vil jeg gerne have statsministeren til at kommentere denne her kurve, som statsministeren udmærket kender og kan se på afstand: Det er Nationalbankens kronekursindeks gennem de sidste 15 måneder. Det er faldet med mellem 6 og 7 pct., altså en glidende, ufrivillig nedskrivning af den danske krone, en devaluering af den danske krone med 6-7 pct., fordi vi er fulgt med euroens fald.

Det er jo ikke nogen fastkurspolitik, og derfor var det jo netop i den nuværende situation en mulighed – og vi har den stadig væk, fordi vi har vores egen krone – at opjustere den danske krone, sådan at vi får kronekursen op, bare der til, hvor den var i efteråret. Den mulighed har vi for at ændre på kronekursen i forhold til Den Europæiske Centralbank. Den mulighed vil vi ikke have, hvis først vi er gledet ind; så får vi den inflation og de fælles problemer, som de andre eurolande kæmper med.

Vil statsministeren ikke erkende, at sådan forholder det sig?

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har jeg meget forståelse for, at det kan være vanskeligt for statsministeren inden for taletidsreglerne her at redegøre for ulemperne ved euroen, for det er jo et langt, langt katalog. Men jeg vil godt stille statsministeren et spørgsmål,